

Aprilie

2020

Anul 7

Nr. 74

SPERANȚA

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

Cristos a înviat!

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI!

Echipa de consilieri spirituali

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

Echipa editorială

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușa, Biserica Betania 0414333225
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 +
cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
Ph. 0423659724, email: sperntaus@gmail.com

CU LACRIMA DURERII..

Sorin Croitoru

Când mă gândesc că-n ziua Răstignirii
Pe Crucea Ta spălai păcatul meu,
Mă-ngălbenesc din pricina mâhnirii
Și mă întreb: de ce-am greșit mereu?

Tu ai primit atâtea bice grele
Și-atâția pumni în față ai primit,
Ca să mă scapi de plata vieții rele
Și să mă speli de tot ce am greșit!

Atâta milă Tu aveai pe Cruce,
Iar eu trăit-am viața cu dispreț
Tu ai permis și morții să Te-apece,
Făcându-Te al mântuirii Preț!

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul milei,
Nu mă lăsa, al vieții mele Domn,
Pornește-mă spre fapte-n timpul zilei,
Căci vine noaptea morții ca un somn!

Știu, sângele Îți curge pentru mine,
Dar eu, de lene, să-l primesc nu vreau..
Ridică-mă să vin plângând la Tine
Și din potir, cu ochi smeriți, să-l beau!

Când mă gândesc că-n Ziua Învierii
Îi vei chema pe cei ce Te-au hrănit,
Eu Te implor cu lacrima durerii
Să mă primești, chiar dacă Te-am rănit!
Amin

ASCULTAȚI TOATĂ BIBLIA ÎN 90 DE ORE!

Fratele Ioan Ciobotă,
de la postul de radio
Vocea Evangheliei
Timișoara, a înregistrat
audio toată Biblia.
Se poate găsi pe
Youtube sau pe Google
dacă tastați:

„Biblia audio lectura
Ioan Ciobotă”.

CINE SUNT

cei care au contribuit

la răstignirea Domnului Isus?

Păstor Cornel Ghiță, Biserica Baptistă Maranata, Melbourne

Citind relatările evangheliștilor, vedem oamenii care au contribuit la răstignirea Domnului Isus, și care au fost motivele pentru care ei L-au urât atât de mult pe Fiul lui Dumnezeu. Este important să vedem lucrul acesta pentru că doar atunci vom înțelege lucrul esențial care privește răstignirea Domnului Isus, și anume că El a fost răstignit **pentru** păcatele noastre.

1. Iuda Iscarioteanul

Astăzi există o tendință tot mai mare de a-l scuza pe Iuda.

*Iuda, spun unii, a fost un patriot onest, care a ajuns la concluzia că Domnul Isus este un pericol pentru națiunea evreiască. Domnul Isus a fost vândut pentru a-l salva pe Israel de la un conflict deschis cu romanii.

*Alții sunt de părere că Iuda a dorit să forțeze mâna Domnului Isus, să acționeze împotriva romanilor. În acest fel, Domnul Isus ar fi fost obligat să-și exercite puterea divină și să dovedească în felul acesta tuturor, că El este Mesia.

*Iuda a dorit să-L testeze pe Cristos. El nu a fost sigur dacă El este Mesia.

Dacă El ar fi fost arestat, aceasta ar fi limpezit situația. Dacă El este Mesia, se va elibera, iar dacă nu, El este un impostor care merită să moară. Cât de ingenioase sunt aceste explicații. Totuși niciuna nu are niciun suport Biblic. Lucrul evident și spus foarte clar de evangheliști este că Iuda L-a trădat pe Domnul Isus pentru bani.

Ioan spune : „El a fost un hoț” (Ioan 12:6).

De ce este această tendință modernă de a-l scuza pe Iuda ? Un răspuns poate fi deoarece noi înșine ne asemănăm foarte mult cu Iuda, dar nu vrem să recunoaștem. Motivul în spatele a ceea ce Iuda a făcut, a fost lăcomia. Iuda este o ilustrație foarte bună a ceea ce spune apostolul Pavel: „*iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor*”.

Sunt oameni care fac orice pentru bani. Aceștia nu sunt numai criminali, ci pot fi oameni de afaceri, politicieni, avocați, judecători, chiar oameni foarte bogați, etc. Un preot catolic, Francis Xavier, a spus că a auzit mulți oameni mărturisindu-și păcatele, dar nu a auzit pe nimeni mărturisind păcatul lăcomiei. Lăcomia și dragostea de bani sunt păcate așa de grave. Mulți, ca și tânărul bogat, au renunțat la Domnul Isus, pentru că au avut prea multe avuții, și s-au încrezut în bogățiile lor, au iubit mai mult banii și posesiunile lor materiale, decât pe Dumnezeu.

2. Soldații

Se poate spune că ei și-au făcut datoria. În mod evident acești soldați au recunoscut că Domnul Isus era diferit. Sutașul a spus : „*Cu adevărat acesta a fost Fiul lui Dumnezeu*”. Păcatul soldaților a fost indiferența. În timp ce Domnul Isus era răstignit pe cruce, soldații împărțeau între ei hainele Domnului Isus, iar pentru cămașa Lui au tras la sorți.

Când cei pe care-i iubești sunt nepăsători la bucuriile sau durerile tale, te doare mai tare decât ura dușmanilor tăi. Acest fapt ar trebui să ne facă să înțelegem cât de grav este păcatul indiferenței față de Domnul Isus.

Marea majoritate a oamenilor au timp pentru serviciul lor, pentru lucrurile pe care vor să le facă, pentru plăceri, afaceri, etc., dar nu au timp pentru Dumnezeu. Indiferența este păcatul care îi separă pe foarte mulți oameni de Dumnezeu. Contrar a ceea ce gândesc foarte mulți, noi nu trebuie să comitem un păcat foarte grav pentru a fi pierduți. Noi suntem pierduți, dacă rămânem indiferenți față de chemarea plină de dragoste pe care Dumnezeu ne-o face prin Evanghelie.

3. Irod

De ce nu l-a eliberat Irod pe Domnul Isus? De ce și-a bătut el joc de Cristos? Deoarece Irod trăia cu nevasta fratelui său. Păcatul lui Irod a fost imoralitatea.

Cele mai multe divorțuri sunt cauzate de infidelitate, de adulter. C.S.Lewis a spus : „*Castitatea (curăția sexuală) este cea mai nepopulară virtute creștină*”. Cei mai mulți oameni îl resping pe Cristos nu din motive intelectuale, ci din motive morale. Mulți cred în Cristos, dar nu vor să-L urmeze pentru că nu vor să renunțe la modul lor păcătos de viață.

4. Caiafa

El s-a temut că Domnul Isus va fi un conducător rival și va umbri puterea lui și a familiei lui. Păcatul lui Caiafa a fost mândria. Cuvintele lui : „*este mai bine să moară un singur om decât să moară tot norodul*” dovedesc că el a vrut să țină de putere. Lord Acton a spus: „*Puterea întotdeauna corupe și puterea absolută corupe în mod absolut*”.

Caiafa a pus interesul personal înaintea Domnului Isus. Înainte de el și după el au fost atâția oameni care au căutat prestigiu și putere. Dar în spate a fost egoism și mândrie. John Stott, a fost întrebat de un student să spună

într-o frază ce este creștinismul. Stott i-a răspuns : „*Domnul Isus vrea să intre în centrul vieții tale și tu trebuie să te muți la periferie.*” „*Ooo, în mod sigur nu-mi place ideea descentralizării*”, a spus acel tânăr.

5. Marii preoți

De ce au vrut marii preoți să-L răstignească pe Cristos ? Marcu dă răspunsul și ne spune că Pilat și-a dat seama că din invidie L-au dat în mâinile lui (Mc.15:10). Păcatul preoților a fost invidia.

Majoritatea oamenilor nu cred că invidia este un păcat grav. Dar invidia marilor preoți i-a condus pe ei să-L dea la moarte pe Domnul Isus.

Hrisostom a spus : „*Așa cum o molie roade o haină, așa invidia îl consumă pe un om*”. „*În mod trist dar oamenii religioși sunt în mod particular înclinați spre invidie*”, spunea, Val Grieve – avocat.

Marii preoți au putut fi oameni religioși sinceri, dar geloși pe Domnul Isus și pe popularitatea Lui. Invidia pe

care au avut-o față de Domnul a ajuns să-i facă să-L urască atât de mult pe Domnul încât să contribuie cu bucurie la moartea Fiului lui Dumnezeu.

Sunt trei forme în care un om poate manifesta invidia :

*Ne place să auzim pe cineva vorbind de rău pe aceia pe care noi îi invidiem sau să lovim noi înșine în cei care ni se par mai sus decât noi și să-i aducem la nivelul nostru.

*Ne place să fim invidiați. Ce serviciu are, ce casă are... „*Îmi place să văd cum crapă de ciudă*”.

6. Pilat

Pilat a știut că Domnul Isus a fost nevinovat. Păcatul lui Pilat a fost frica de oameni. Pilat, deși era convins că Isus Cristos este nevinovat, nu L-a eliberat deoarece s-a temut că dacă îl eliberează pe Domnul Isus, va fi raportat la Cezar, și își va pierde funcția de guvernator.

Biblia spune că frica de oameni este o cursă. Adeseori când un om vine la Domnul Isus el este ridiculizat, batjocorit. Este nevoie de curaj pentru a fi un creștin. Este atât de ușor să fii fricos ca și Pilat.

Păcatele celor care au contribuit la răstignirea Domnului Isus au fost : **lăcomia, indiferența, pofta, invidia, mândria și frica**. Atunci când te faci vinovat de unul sau mai multe păcate din păcatele acestea, practic tu ești un urmaș al unuia din aceste personaje, și dacă ai fi trăit în vremea aceea și ai fi avut poziția lor, și tu ai fi procedat exact la fel cum au procedat ei.

Dragul meu cititor, înțelegi tu oare că Isus Cristos a fost răstignit pentru păcatele noastre, că El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre ?

E sărbătoare la

Petru Dugulescu

Florii

E sărbătoare la Florii -
Cum n-a mai fost vreodată,
Căci Cel prezis de profeții,
Azi în Sion se-arată.

Smerit, cu chipul Său senin,
Înconjurat de gloate,
Isus, călare pe asin,
Coboară spre cetate.

În mâini, cu crengi de palmier,
Îi ies mulțimi în cale;
Răsună al Iudeii cer
De cânt și osanale.

Răsună coruri de copii,
Mulțimea se tot strânge.
E sărbătoare la Florii,
Dar Împăratul plânge:

„Ierusalim, Ierusalim,
Ce Mi-ai respins iubirea
Și darul păcii cel sublim -
Îți plâng nenorocirea.

Dușmanii vor împrejmu
Tot zidul tău cu schele,
Iar pentru mame și copii
Veni-vor vremuri grele”.

Cu lacrimi calde pe obraz,
Plângea Ierusalimul...
Dar plânsul lui mai scaldă azi
New Yorkul și Kremlinul.

Văzduhul Terrei e brăzdat -
De undele divine,
Iar orologiile bat
Sfârșitul care vine.

E sărbătoare pe pământ
Și luptă pentru pace,
Se flutură lozinci în vânt,
Dar Prințul Păcii tace.

Azi, nu romani și nici barbari
La porți vin cu ștafeta,
Ci mii de monștrii nucleari -
Amenință planeta.

E sărbătoare și e joc
Și muzicile cântă,
Dar pace tu nu ai deloc
Și moartea te-nspăimântă.

El hotărăște iar o zi -
Azi, cât se poate spune,
Pe Prințul Păcii-L poți primi,
Nu amâna pe mâine!

"Cristos a Înviat"

Și-au tremurat stăpânii lumii
La glasul blândului Profet
Și-un dușman au văzut în Fiul
Dulgherului din Nazaret!

El n-a venit să răzvrătească.
Nu vrea pieirea nimănu;
Desculț, pe jos, colindă lumea
Și mulți hulesc în urma Lui.

Și mulți cu pietre Îl alungă
Și râd de El ca de-un smintit:
Isus zâmbește tuturoră-
Atotputernic și smerit!

El orbilor le dă lumină,
Și mușilor le dă cuvânt,
Pe cei infirmi îi întărește,
Pe morți îi scoală din mormânt.

Și tuturor deopotrivă
Împarte darul Lui ceresc,
Și celor care cred într-însul,
Și celor ce-L batjocoresc.

Urască-L cei fără de lege...
Ce-i pasă Lui de ura lor?
El a venit s-aducă pacea
Și înfrățirea tuturor.

Din toată lumea asupriții
În jurul Lui s-au grămădit,
Și-n vijeliile de patimi
La glasul Lui au amuțit:

"Fiți blânzi cu cei ce vă insultă,
Iertați pe cei ce vă lovesc,
Iubiți pe cei ce-n contra voastră
Cu vrăjmășie se pornesc"...

Cât bine, câtă fericire,
Și câtă dragoste-ai adus!
Și oamenii drept răsplătire
Pe cruce-ntre tâlhari Te-au pus.

Au râs și Te-au scuipat în față.
Din spini cununa Ți-au făcut,
Și în deșarta lor trufie
Stăpâni desupra-Ți s-au crezut...

Aduceți piatra cea mai mare
Mormântul să-l acoperiți.
Chemați sutașii cei mai ageri,
Și străji de noapte rânduți...

S-au veselit necredincioșii
C-au pus luminii stăvilă,
Dar ea s-a întărit în focul
Durerilor de la Calvar,

Peste pământ se împânzesc,
Și valurile-i neoprite
Ducând dreptate și iubire
Și pace-n neamul omenesc.

Voi toți, ce-ați plâns în întuneric
Și nimeni nu v-a mângâiat,
Din lunga voastră-ngenunchere
Sculați... Cristos a Înviat!

Alexandru Valeriu

Din Duminica Floriilor

în Vinerea Mare

Păstor Vasile Mich

În duminica Floriilor, mulțimile de pelerini, adunate cu ocazia Paștelor la Ierusalim, și-au manifestat entuziasmul la intrarea lui Isus în Sfânta Cetate, fluturând în aer ramuri de finic, aruncându-și hainele înaintea măgărușului pe care călărea și strigând cu toată puterea: „*Osana, Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!*”.

Problema nu era cu acest mod inedit de manifestare a bucuriei, ci cu faptul că aceleași mulțimi, în Vinerea Mare, aveau să strige, referindu-se la aceeași persoană: „*Răstignește-L, să fie dat la moarte!*”. Cum a fost posibilă, în numai cinci zile, o schimbare atât de dramatică de atitudine? De ce, în nici o săptămână, Domnul Isus a fost transformat din erou național în dușmanul numărul unu al societății lui Israel? De ce este atât de scurt drumul dintre Florii și Vinerea Mare?

În primul rând, drumul dintre Florii și Vinerea Mare este atât de scurt pentru că Domnul Isus cere renunțare la anumite lucruri care plac.

În timpul sărbătorii Paștelui vechi testamental, la Ierusalim veneau aproximativ două milioane de pelerini din toată lumea. Evreii au știut să transforme cu succes această sărbătoare într-o afacere profitabilă. Chiar în incinta Templului cereau prețuri piperate la schimburi valutare și pentru animalele de jertfă, prețuri ce depășeau cu mult limitele bunului simț. Intrigat de ceea ce se petrecea chiar în „*Casa Domnului*”, Domnul Isus a scos afară pe cei ce, lipsiți de orice sentiment de evlavie, făceau comerț acolo. Acest gest divin n-a făcut altceva decât să adauge un nou cap de acuzare în procesul condamnării Sale la moarte.

Mă întreb: cum am reacționa noi dacă astăzi ar veni Isus în persoană și ne-ar verifica: gândurile, vorbele, atitudinile, faptele, relațiile, pasiunile, plăcerile, afacerile, și ne-ar cere să renunțăm la cele care nu sunt pe placul voii Lui? I-am da ascultare sau l-am condamna încă o dată la moarte? Ca să venim mai cu picioarele pe pământ, am să pun întrebarea altfel: Cum reacționăm când oamenii ai lui Dumnezeu, precum: preoți, păstori sau predicatori, ne mustră pentru anumite păcate și ne îndeamnă la pocăință? Primim acest mesaj ca din partea lui Dumnezeu sau ne revoltăm împotriva lor? Drumul dintre Duminica Floriilor și Vinerea Mare este atât de scurt, datorită faptului că oamenii nu vor să renunțe la păcat. Astăzi scandează lozinci creștine, iar mâine urăsc pe cei care se pronunță împotriva faptelor lor rele.

Acesta este un subiect de meditație cu ocazia Paștelor.

În al doilea rând, drumul dintre Florii și Vinerea Mare este atât de scurt pentru că Domnul Isus a venit să ofere altceva decât se așteaptă omul firesc.

Noroadele ar fi vrut să-L facă cu sila împărat, pentru că le înmulțea pâinile pe gratis, le vindeca bolnavii și le învia morții. Cine n-ar vota un astfel de împărat, care să-i facă viața pământească atât de plăcută și ușoară? Chiar și ucenicii au crezut că Isus va fi un Mesia politic, care să asigure poporului independența față de Roma.

Însă, se pare că prioritatea numărul unu a Domnului Isus n-a avut de a face cu probleme economice și politice, ci sufletești. El a venit să moară pentru păcatele noastre, spre a ne asigura viața veșnică. El ne-a adus Pâinea care se coboară din Cer, care dă lumii viață, și Apa vieții, care stâmpără cu adevărat setea sufletului însetat. El a zis celor care îl căutau:

„*Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pâinile acelea, și v-ați săturat. Lucrați nu pentru mâncarea pieritoare, ci pentru mâncarea care rămâne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului*” (Ioan 6:26-27). Mulțimile, când și-au dat seama despre ce este vorba, au zis: „*Nu avem nevoie de un astfel de Isus! Să fie răstignit*”.

Înainte de a-i condamna prea aspru, pentru crima mileniilor, ar trebui să ne întrebăm dacă nu cumva procedăm și noi la fel. Oare nu cumva ne amintim de Dumnezeu doar atunci când ne bat creditorii la ușă, sau când ne aflăm pe masa de operație? Nu cumva am fost captivați atât de tare de concepțiile materialiste despre lume și viață, încât am uitat că avem și suflet și că acesta nu se hrănește cu cârnați și cozonaci? Oare ne gândim la Isus și în alte ocazii decât la Paști și la Crăciun? Cât este de lung drumul dintre ocaziile în care ne rugăm lui Dumnezeu și cele în care blestemăm Numele Lui? Cât timp se scurge de când invocăm Numele Domnului până îl pomenim pe cel al diavolului? Credeți că îl putem sluji și pe unul și pe celălalt, și totuși să ne numim creștini? Iată câteva întrebări pertinente de reflecție, în preajma sărbătorii Paștelor.

Ce ar trebui să facem pentru ca evlavia Floriilor să nu se transforme după cinci zile în ostilitatea din Vinerea Mare?

continuare la pag.12

Să știi că în vremurile din urmă vor fi vremuri grele...

Păstor Luigi Mițoi, Biserica Betania, Chicago

„Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu,

având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia.

Sunt printre ei unii care se vâără prin case și momesc pe femeile ușuraticе, îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte,

care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a adevărului”.

2 Timotei 3:2-7

În preajma anului 66 AD, cu puțin timp înainte să moară, apostolul Pavel este în închisoarea din Roma, de unde îi scrie lui Timotei cea de-a doua scrisoare. În capitolul trei, omul lui Dumnezeu, Pavel, îl avertizează pe tânărul Timotei:

„Să știi că în vremurile din urmă vor fi vremuri grele”.

Apoi Pavel explică faptul că dificultatea vremurilor la care se referă nu este de natură financiară sau materială, ci de natură spirituală și morală, drept pentru care argumentează cu o listă de douăzeci și una de caracteristici ale tipului de om din „vremurile grele”.

Oricare dintre noi, citind aceste caracteristici, vom crede că apostolul se referă la oamenii din anul 2020, pentru faptul că în generația noastră este abuzată inocența copiilor, familia monogamă, Biserica creștinilor născuți din nou și credința în Dumnezeu.

Prezentarea apostolului Pavel este dramatică în legătură cu „vremurile din urmă”, conținând douăzeci și una de caracteristici negative. Evanghelistul Matei precizează că „dragostea celor mai mulți se va răci, din pricina înmulțirii fărădelegii” (Matei 24:12). Evanghelistul Luca, folosind interogația retorică, sugerează absența credinței în vremurile din urmă: „Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” (Luca 18:8). Interogația retorică este figura de stil alcătuită din una sau mai multe întrebări care nu sunt puse pentru a obține un răspuns, ci pentru a comunica o idee sau o atitudine.

Atunci când Mântuitorul este întrebat de ucenicii Săi despre semnele vremurilor din urmă, El evidențiază următoarele caracteristici: adversitate, conflicte armate, cataclisme naturale, lipsă de hrană, boli, persecuție, trădare între frați, înmulțirea prorocilor mincinoși și înmulțirea fărădelegii (Matei 24:4-12). Partea bună în această pesimistă prezentare este faptul că nu toți creștinii vor fi compromiși, ci doar „mulți”. „Mulți”, dar nu „toți”: „vor înșela pe mulți”; „mulți vor cădea”; „mulți proroci mincinoși”; „dragostea celor mai mulți se va răci”.

Diavolul i-a chinuit pe creștinii din comunism cu persecuția, însă îi ispitește pe creștinii din capitalism cu materialismul: „Să se dea mult de lucru oamenilor acestora, ca să aibă de lucru și să nu mai umble după năluci” (Exod 5:9). De asemenea, dacă în generațiile trecute mulți oameni credeau în mod greșit că omul este mântuit prin fapte, fără credință, în generația noastră mulți oameni cred, în mod greșit, că omul este mântuit prin credință, fără fapte. Toată lumea crede, însă „cei mai mulți” trăiesc în păcat. Recomandarea apostolului este: „Băgați de seamă să nu vă înșelați cineva”. Mântuitorul sugerează un proces de observare și evaluare: „Veți auzi de...” „când veți vedea..”.

Trebuie să auzim, să vedem, să cercetăm și să tragem concluziile. În felul acesta vom face parte din rămășița care supraviețuiește, nu dintre cei mulți care cad și se prăpădesc.

Misiunea Speranța - Rubuguri, Uganda

Astăzi, 8 Martie 2020,
am avut o adevărată sărbătoare

în Rubuguri, Uganda.

74 de suflete au declarat prin botez
creința în Domnul Isus!

Botezul a fost oficiat de fratele Marius
Pop Motogna din Bistrița alături de
fratele păstor din Rubuguri.

Mulțumim Domnului pentru această
lucrare minunată!

Gabriel și Genoveva Gorcea - Facebook
Detalii și donații:
www.misiuneasperanta.ro

BOTEZ ÎN APĂ LA BISERICA PENTICOSTALĂ ROMÂNĂ DIN SYDNEY

Duminica, 1 Martie 2020, a fost o zi de sărbătoare și de bucurie pentru frații și surorile din *Biserica Penticostală Română* din Sydney. Mare bucurie este și în Cer când un singur păcătos se pocăiește, ne spune Domnul Isus în pilda din Luca 15, și motiv de laudă și mulțumire la adresa Lui Dumnezeu pentru cele trei suflete care s-au hotărât să-L urmeze pe Domnul și Mântuitorul Isus Cristos, și să-L mărturisească în apa botezului.

În cadrul slujbei, într-o atmosferă de sărbătoare și plină de prezența Harului lui Dumnezeu, cei trei candidați și-au depus fiecare mărturia, modul cum Dumnezeu a lucrat în viața lor. Prima a fost tânăra *Tabita Miculeanici*, în vârstă de 20 de ani, apoi *Darius Mic*, în vârstă de 24 de ani și *Claudiu Mic*, în vârstă de 26 ani. Fiecare a mărturisit că viața lor a fost schimbată la o viață nouă atunci când s-au întâlnit în mod personal cu Domnul. De bună voie au acceptat chemarea de a-L urma, de a-L sluji și de a rămâne credincioși, în ciuda provocărilor și a încercărilor pe care le vor întâlni în viață. Înțelegând voia lui Dumnezeu, au cerut să fie botezați în apă, așa cum este scris în Scriptură: „Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit...” (Marcu 16:16).

Desigur acesta a fost un moment emoționant pentru întreaga comunitate, dar mai ales pentru familiile celor trei, pentru părinți, care au fost martori la cel mai important moment al vieții copiilor lor, legământul de creință pentru mântuirea sufletelor lor. „Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul?” (Matei 16:26).

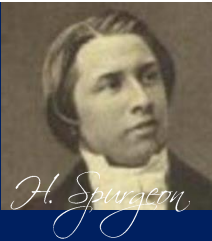
Cred că a fost și un moment de cercetare pentru cei câțiva prieteni aflați pentru prima dată la un serviciu de botez. Ne rugăm ca Domnul să lucreze la inimile lor și prin Duhul Sfânt să-i convingă să-și predea viața în mâna Domnului Isus.

În curtea Bisericii a fost amenajat un bazin cu apă, în care au coborât pe rând și au fost botezați în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Au oficiat slujba de botez păstorul *Corneliu Tuchlei* împreună cu diaconul *Marius Marcu*.

Păstor Corneliu Tuchlei

„M-AM SIMȚIT
ÎMBĂRBĂTAT,
ÎMPROSPĂTAT, ÎMBĂTAT
DE NEMURIRE”

În anul 1854, holera care bântuia în Anglia atinsese și cartierul londonez în care slujea tânărul păstor Charles Haddon Spurgeon (1834–1892). Familiile și credincioșii Bisericii nu conteneau să-l solicite pentru a le acorda asistență duhovnicească, pentru a-i încuraja pe muribunzi sau pe rudele celor decedați. Slujbele de înmormântare se țineau lanț.

Obosit și cu sufletul apăsător, Spurgeon se întorcea într-o seară către casă după încă un serviciu de înmormântare la care participase, când, de la o fereastră a casei cizmarului de pe strada Dover, ceva i-a atras atenția. Nu era obișnuitul semn de carantină de care era plin orașul, ci un fragment din Psalmul 91:

„Pentru că zici: «Domnul este locul meu de adăpost» și faci din Cel Preaînalt turnul tău de scăpare, de aceea nicio nenorocire nu te va ajunge, nicio urgie nu se va apropia de cortul tău” (versetele 9 și 10).

Despre această întâmplare, Spurgeon avea să scrie mai târziu: „M-am simțit în siguranță, reîmprospătat, îmbătat de nemurire”.

Vorbind despre Biblie, el avea să adauge: „Mărturisesc că întotdeauna cuvintele Scripturii îmi încântă sufletul, așa cum nimic altceva nu ar putea-o face”.

1 Martie 2020 - Păstorul Busuioc Belciu, alături de familie și Biserică, sărbătorește al 70-lea an din viață.

„LA MULȚI ANI BINECUVÂNTAȚI!”

Lucrarea Sfântă

„Lucrați pentru ce rămâne” (Ioan 6:27)

Pitt Popovici (1918 - 2019)

Venirea Domnului e mult mai aproape decât ne gândim. Și eu și tu ne vom prezenta să primim răsplata. Dar pentru ce anume, ce ai lucrat pe pământ pentru veșnicie? Nimic, nimic, nimic! Și tu, ca și neamurile, te-ai trudit pentru foc (Ieremia 51:58). Astfel vei constata că tu nu ai nimic care să fie răsplătit pentru veci de veci. Nu te doare?

În Evanghelia după Matei 25:31 - 46, Domnul Isus spune că binecuvântații copii ai Tatălui ceresc au servit pe alți frați ai Domnului Isus, i-au vizitat la spital, în temniță, au îmbrăcat pe cei goi, au hrănit pe cei flămânzi.

Evanghelistul Moody istorisea cum, când era copil, mama sa, o văduvă săracă cu 7 copii, într-o seară le-a împărțit toată mâncarea, și pe neașteptate le-a sosit un cerșetor flămând, iar mama nu avea nimic să-i dea. Atunci mama a adus o farfurie goală și a rugat pe copii ca din porția lor, fiecare să dea străinului câteva linguri și în felul acesta și străinul a fost părtaș cu ei la masă.

Ai avut tu la masa ta, nu rudele sau prietenii tăi, ci străini, frați ai Domnului Isus? Ai îmbrăcat tu un copil orfan? Ai ajutat tu pe o văduvă să aibă căldură pe timpul iernii? Ai vizitat tu pe cineva la spital, te-ai rugat tu pentru el? Ai ajutat pe frații misionari să facă lucrarea de lărgire a Împărăției lui Dumnezeu? Ai salvat tu vreun suflet de pe cărările păcatului și l-ai așezat pe calea Domnului?

Oprește-te și cugetă adânc: pentru ce vrei să primești răsplătirea veșnică? Sunt ani de zile de când tu cunoști Calea Domnului, ai avut mare Har, nu cumva ai zădărnicit tot Harul lui Dumnezeu? Nu ai vorbit cu nimeni despre starea lui de păcat, despre singura cale de mântuire, care este prin Jertfa sfântă a Domnului Isus Cristos. Tu știi că cel ce a primit un talant, nu l-a risipit, ci doar nu a lucrat cu el, și a fost aspru sancționat. Vrei pierzarea? Eu strig alarma pentru tine și pentru mulții alții.

Marele Împărat ne spune prin Scripturi
„LUCRAȚI PENTRU CE RĂMÂNE”

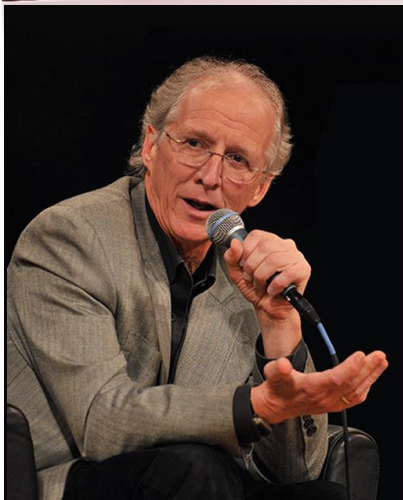
În timpul scurt ce ne-a rămas, să ascultăm pe Domnul și să facem lucrarea sfântă cu multă înflăcărare, ca pentru Dumnezeu. Și ne vom bucura de o mare răsplătire.

Pitt Popovici

CE PUTEM ÎNȚELEGE DIN CORONAVIRUS?

De vorbă cu John Piper

Voi încerca să răspund la această întrebare cu Biblia deschisă în fața mea. Dar, înainte de a face acest lucru, vreau să spun că încerc să fac o distincție între a ajuta oamenii să se pregătească să sufere, dând sens învățăturii biblice despre suferință – acesta este un lucru – iar un alt lucru este întruciparea fizică, emoțională a acestei teologii în momentul în care cineva suferă. Sunt mii de oameni care mor, ceea ce înseamnă sute de mii de oameni care suferă. Este posibil ca tot ceea ce vreau să spun să nu fie potrivit din punctul de vedere al momentului, pentru că, dacă aș fi într-o Biserică, aș discerne dacă este timpul să vorbesc sau nu.

Nimeni nu este mai tare decât Isus.

Cu această prefață, permiteți-mi să încerc să fac ceea ce mi s-a cerut să fac: să dau înțeles unui virus mortal. Să începem cu un fapt empiric, istoric și cu un fapt biblic clar. Faptul empiric este că, în ziua Domnului, duminică, 26 decembrie 2004, peste 200.000 de oameni au fost uciși de un tsunami în Oceanul Indian, inclusiv Biserici întregi adunate pentru închinare în ziua Domnului, au fost măturate spre moarte. Acesta este faptul istoric. Acest lucru s-a întâmplat chiar și creștinilor. Faptul biblic este Marcu 4:41: „Îl ascultă chiar și vântul și marea” [pe Domnul Isus]”. Este la fel de adevărat și astăzi cum a fost atunci. „Isus Cristos este același ieri și astăzi și în veci” (Evrei 13:8). Așadar, puneți aceste două fapte la un loc – faptul istoric și faptul biblic – și obțineți acest adevăr: Domnul Isus ar fi putut opri acel dezastru natural

din 2004 și nu a făcut-o. Întrucât El face întotdeauna ceea ce este înțelept și corect și drept și bun, prin urmare, El a avut scopuri înțelepte și bune în acel dezastru mortal.

Aș spune același lucru și despre coronavirus. Domnul Isus are toată cunoștința și toată autoritatea asupra forțelor naturale și supranaturale ale acestei lumi. El știe exact de unde a început virusul și încotro se îndreaptă. El are toată puterea de a-l restrânge sau nu. Și asta se întâmplă. Nici păcatul, nici satana, nici boala, nici sabotajul nu sunt mai puternice decât Domnul Isus. El n-a fost pus niciodată la colț; El nu poate fi obligat să tolereze ceea ce nu vrea. „Sfaturile Domnului dăinuiesc pe vecie și planurile inimii Lui din neam în neam” (Psalmul 33:11).

„Știu că Tu poți totul”, spune Iov în pocăința sa, „și că nimic nu poate sta împotriva gândurilor Tale” (Iov 42:2). Deci întrebarea nu este dacă Domnul Isus supervizează, limitează, ghidează, guvernează toate dezastrele și toate bolile lumii, inclusiv toate dimensiunile lor păcătoase și satanice. El o face. Întrebarea este cum putem, cu Bibliile deschise, să înțelegem acest lucru? Putem înțelege ceva din acest lucru? Iată patru realități biblice pe care le putem folosi ca elemente de construcție în efortul nostru de a înțelege.

1. Supuși deșertăciunii

Când păcatul a intrat în lume prin Adam și Eva, Dumnezeu a rânduit ca întreaga creație, inclusiv trupurile noastre fizice, ca ființe create după chipul Lui, să experimenteze stricăciunea și decăderea și ca toate viețuitoarele să moară.

Creștinii, fiind mântuiți prin Evanghelia harului lui Dumnezeu, nu scapă de această degradare fizică și de moarte. Baza acestei idei este Romani 8:20-23:

„Căci firea a fost supusă deșertăciunii – nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o – cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină

și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru”.

Va veni ziua când toată creația va fi eliberată de robia sa de boală, dezastru și moarte și va moșteni libertatea slavei copiilor lui Dumnezeu. Până atunci, creștinii – spune Pavel, „și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului” – gemem împreună cu toată creația, împărțășind corupția, deșertăciunea, boala, dezastrele și moartea, în timp ce așteptăm cu suspine răscumpărarea trupurilor noastre (aceasta se va petrece la Înviere). Diferența pentru creștinii, cei care și-au pus încrederea în Cristos, este că experiența noastră despre această decădere nu este condamnarea. Romani 8:1: „Nu este nicio osândire”. Durerea pentru noi este purificatoare, nu punitivă. „Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie” (1 Tesaloniceni 5:9). Noi murim de boli ca toți oamenii, dar nu neapărat din cauza vreunui păcat anume – aceasta este cu adevărat important. Murim de boli ca toți oamenii din cauza căderii în păcat. Dar pentru cei care sunt în Cristos, înțepătura morții este înlăturată (1 Corinteni 15:55). Acesta este adevărul numărul unu pentru a înțelege situația prezentă.

2. Boala ca semn al milei

Dumnezeu aduce uneori boala în poporul Său ca o judecată purificatoare și salvatoare, nu ca o condamnare, ci ca un act de milă pentru scopurile Sale mântuitoare. Această idee se bazează pe 1 Corinteni 11:29-32.

Acest text se referă la abuzarea Cinei Domnului, dar principiul este mai larg. „Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi și nu puțini dorm. Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul ca să nu fim osândiți odată cu lumea.”

Lăsați aceste cuvinte să pătrundă adânc. Domnul Isus conduce viața celor dragi Lui prin slăbiciuni și boli – aceleași cuvinte, apropo, sunt folosite pentru a descrie slăbiciunile și bolile pe care Domnul Isus le-a vindecat în viața Sa pământească (Matei 4:23 ; 8:17; 14:14) – și îi duce la Cer. El îi duce la Cer datorită traiectoriei păcatului lor din care El i-a mântuit. Nu pentru a-i pedepsi, ci pentru a-i salva.

Cu alte cuvinte, unii dintre noi murim de boli „ca să nu fim osândiți odată cu lumea” (versetul 32). Dacă El poate face aceasta unor credincioși dragi din Corint, El o poate face multora, inclusiv prin coronavirus. Și nu doar din cauza abuzării Cinei Domnului, ci și a altor tipuri de traiectorii păcătoase – deși moartea nu survine neapărat pentru un păcat anume. Acesta este adevărul *numărul doi*.

3. Boala ca judecată

Dumnezeu folosește uneori boala pentru a aduce judecăți specifice asupra celor care Îl resping și se dedau păcatului. Voi da două exemple. În Fapte 12, regele Irod s-a înălțat pentru a fi numit zeu. „Îndată l-a lovit un înger al Domnului, pentru că nu dăduse slavă lui Dumnezeu. Și a murit mâncat de viermi.” (Fapte 12:23). Dumnezeu poate face aceasta cu toți cei care se înalță pe ei înșiși. Ar trebui să fim

uimiți că mai mulți dintre conducătorii noștri nu cad morți în fiecare zi din cauza aroganței lor în fața lui Dumnezeu și a oamenilor. Este doar harul și mila lui Dumnezeu. Un alt exemplu este păcatul homosexualității. În Romani 1:27, se spune: „*Tot astfel și bărbații, au părăsit întrebuițarea firească a femeii, s-au aprins în poftele lor unii pentru alții, au săvârșit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase și au primit în ei înșiși plata cuvenită pentru rătăcirea lor*”. Acesta este un exemplu al mâniei lui Dumnezeu din Romani 1:18, unde se spune: „*Mânia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, care înădușe adevărul în neleguirea lor*”. Acesta este adevărul *numărul trei*, că Dumnezeu poate și chiar folosește boli pentru a aduce judecată uneori asupra celor care Îl resping pe El și calea Sa.

4. Tunetul lui Dumnezeu

Toate dezastrele naturale – indiferent de felul lor, inundații, foamete, lăcuste, tsunami sau boli – sunt un tunet al milostivirii divine în mijlocul judecății, chemând toți oamenii de pretutindeni să se pocăiască și să-și realinieze viața, prin har, cu valoarea infinită a gloriei lui Dumnezeu. Iar baza pentru adevărul acesta este Luca

13:1-5. Pilat a ucis pe unii închinători în templu. Turnul din Siloam s-a prăbușit omorând optsprezece străini. Mulțimile vor să afle de la Domnul Isus, la fel cum mi s-a cerut și mie: „*Ei bine, explică-ne asta, Isuse. Spune-ne ce părere ai despre aceste dezastre naturale și despre această cruzime. Acești oameni stăteau acolo și acum sunt morți.*”

Iată răspunsul Domnului Isus din Luca 13:4-5: „*Sau acei optsprezece inși peste care a căzut turnul din Siloam și i-a omorât, credeți că au fost mai păcătoși decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Eu vă spun: nu; ci, dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.*”

Acum, acesta este mesajul Domnului Isus către lume în acest moment din istorie, sub amenințarea coronavirusului – un mesaj pentru fiecare ființă umană. Eu, și tu, și toată lumea care ascultă și fiecare conducător de pe planetă, fiecare persoană care aude despre acest lucru, primim un mesaj ca un tunet de la Dumnezeu, spunând: „*Pocăiți-vă!*”. (Cred că autoritățile chineze ar trebui să acorde o atenție deosebită; ele au devenit recent atât de dure și de represive împotriva urmașilor lui Cristos). Pocăiți-vă și căutați mila lui Dumnezeu pentru a vă aduce viața în aliniere cu valoarea Sa infinită.

DIN DUMINICA FLORIILOR ÎN VINEREA MARE

Păstor Vasile Mich

(continuare de la pag.6)

În primul rând să căutăm să-L cunoaștem cât mai mult pe Domnul Isus: să-l cunoaștem caracterul, modul Său de a lucra și mântuirea pe care a venit să ne-o aducă prin moarte și înviere. Asta presupune să ne facem timp pentru a citi din Biblie în fiecare zi, pentru a merge săptămânal la Biserică și pentru a ne ruga de câte ori avem prilejul.

În al doilea rând să fim dispuși să renunțăm prin pocăință la păcatul care ne duce la moarte și la pedeapsă. Să cerem ca puterea învierii Domnului Isus să ne transforme și să ne facă capabili să trăim o viață nouă.

În al treilea rând, să ne dăm și noi toate silințele pentru a înlocui în viața noastră: minciuna cu adevărul, ura cu dragostea, egoismul cu altruismul, răutatea cu bunătatea, răzburarea cu iertarea, brutalitatea cu blândețea, furtul cu munca cinstită, obrăznicia cu respectul, necredința cu credința. Așa să ne ajute Dumnezeu.

Aniversare la Biserica Baptistă Harul, Melbourne

Păstorul Dorel Brîndaș: 10 ani de slujire

Într-o atmosferă de sărbătoare sfântă, Biserica Harul a petrecut o seară de bucurie, de părtășie și dragoste. Biserica l-a înconjurat cu dragoste pe păstorul Dorel Brîndaș, care de 10 ani este în slujba Domnului în Biserica Harul. Au fost invitați din toate Bisericile Baptiste din Melbourne. Mai mulți păstori au adus mulțumire Domnului pentru felul în care l-a condus pe păstorul Dorel Brîndaș și astfel Biserica Harul a mers din biruință în biruință, trecând prin stări de bucurii și încercări.

Păstor Ștefan Mânzat

Păstor Marin Cucuian

Păstor Corin Izvenariu

Păstor Dorel Brîndaș

VALOAREA AMINTIRILOR

„Aduceți-vă aminte de mai marii voștri care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu...”.

Mă bucur că Biserica Harul își aduce aminte de păstorul care de 10 ani lucrează în acest loc cu propovăduirea Evangheliei.

Privind în urmă la lucrarea fratelui păstor pot să spun că a fost una pozitivă. Biserica a demonstrat acest lucru prin sărbătoarea de astăzi, prin care apreciază contribuția păstorului Dorel Brîndaș la bunul mers al lucrării.

Mulțumim lui Dumnezeu și ne rugăm ca să-l binecuvânteze cu sănătate și cu înțelepciune pentru ca această lucrare să meargă mai departe pentru a împlini voia lui Dumnezeu. Dacă este aceasta o sărbătoare, înseamnă că este reușită, noi nu sărbătorim înfrângerile.

TRĂIM VREMURI GRELE

Cel care are toate lucrurile în control este Dumnezeu. Va veni vremea când va trebui să dăm socoteală de credința noastră. Vor zice că nu mai este voie să ne întâlnim, să dăm mâna unul cu altul, să ne închinăm Domnului. Ce vom face atunci? Ascultăm de oameni sau de Dumnezeu?

„Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur...” (Iacov 4:14). Dar mulțumim lui Dumnezeu care are totul sub control.

Nelu Balaș

*Cineva se-ngrijește de mine mereu,
Nu-i de loc întâmplarea,
e-al meu Dumnezeu.*

CHEIA SUCCESULUI

Bisericii Harul este Dragostea pentru Domnul Isus Cristos.

Domnul le-a spus: *„Aveți o putere mică dar vă voi deschide o ușă pe care nimeni nu o poate închide. Și asta pentru că nu ai tăgăduit Numele Meu niciodată, ci L-ai propovăduit, și o faci în continuare, în Biserică precum și la cei săraci, la cei fără adăpost, acolo unde Eu te-am trimis”.*

Daniel Catrința

*Voi ști eu cândva cui să-I Mulțumesc,
Iubitului meu Isus....*

EBEN-EZER! Până aici Domnul ne-a ajutat!

Privind în urmă, la cei 10 ani pe care i-am trăit împreună, am putea vedea luptele pe care le-am dus împotriva dușmanului nostru comun care este diavolul. Nu o să uit văile adânci în care am intrat și din care am crezut că nu voi mai ieși niciodată afară. N-am să uit momentele înălțătoare când cu toții ne-am rugat, am plâns împreună, ne-am smerit împreună. Nu pot să uit rugăciunile pe care Dumnezeu ni le-a ascultat. Și ca să nu uit niciodată, aș face și eu ca Samuel de altădată, aș lua o piatră de aducere aminte și aș pune-o în acest loc și, chiar dacă valuri și vânturi au lovit în corabia vieții noastre, aș vrea să strig să audă Cerul întreg, să audă făpturile cerești, să audă chiar și iadul: *„Eben Ezer - Până aici Domnul ne-a ajutat!”*. Și aș vrea să vă declar în această zi că mâna Domnului ne va ajuta și pe mai departe și vom merge în continuare împreună.

Dar să luăm azi o hotărâre: Viața noastră să o punem în slujba Domnului și să așteptăm acea zi măreață când, dincolo de plaiurile cerești Îl vom vedea pe Domnul.

*„El în cer ne va deschide Poarta de mărgăritar,
Și spălați în as Său sânge
vom pași salvați prin Har!”.*

22 martie 2020 - Botez Biserica Penticostală Philadelphia

SĂRBĂTOARE ÎN CER ȘI LA BPR PHILADELPHIA

Ziua de duminică, 22 Martie 2020, rămâne scrisă în istoria Bisericii Penticostale Philadelphia ca fiind una deosebită, nu datorită restricțiilor impuse de Guvernul Australian (doar 100 de participanți), nici datorită virusului COVID-19, care bântuie lumea întreagă, ci datorită faptului că doi tineri din familiile Bisericii noastre, au primit chemarea Domnului, au crezut Evanghelia Domnului Isus și s-au botezat în apă. Ei au împlinind astfel porunca sfântă: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit*” (Marcu 16:15,16).

Serviciul divin a fost condus de păstorul coordonator al Bisericii Philadelphia, păstor Gabi Izsak, și a inclus rugăciune de invocare (diacon Ilie Horvat), mesaje transmise de slujitori ai Bisericii, (păstor Vasile Birte în limba engleză), păstor Doru Mureșan în prezentarea candidaților, cântări ale fanfarei (dirijor Adrian Bordea), corul de tineri (dirijor Carmen Spătarul) și Grupul de închinare (Dan Spătarul, Alin Grunzu, Daniel Bădeliță). Un moment deosebit de emoționant a fost cel în care cei doi candidați, Debby Caciur și James Chirilă, au prezentat mărturia întoarcerii lor la Dumnezeu, fiecare având o experiența minunată cu Domnul. Botezul a fost oficiat de păstorii Gabi Izsak și Doru Mureșan. Serviciul divin s-a încheiat cu rugăciune de mulțumire rostită de fratele Pavel Chirilă, bunicul lui James.

Suntem recunoscători Domnului pentru călăuzirea și însoțirea Duhului Sfânt în desfășurarea întregului Serviciu divin și încurajăm pe cei doi tineri, și nu numai pe ei, ci pe toți tinerii, pe frați și surori, să caute tot mai mult să-L slujească și să fie aproape de Domnul pentru că: „*Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni, și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință: dar dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el. Noi însă nu suntem din aceia cari dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia cari au credință pentru mântuirea sufletului.*” (Evrei 10:37-39).

A consemnat păstor Gabi Izsak

22 martie 2020 - Botez la Prima Biserică Baptistă Română din Australia

„M-am hotărât să-L urmez pe Isus, și înapoi eu nu voi da!”

Doar cu câteva ore înainte de a se închide toate Lăcașurile de închinare din Australia, păstorul Teofil Ciortuz a oficiat un act de botez nou testamental. A fost o declarație publică a doi tineri, copii ai Bisericii, Naomi și James, prin care ei și-au mărturisit credința în Domnul Isus Cristos.

Cu această ocazie păstorul Teofil Ciortuz a reamintit Bisericii că acest act este poruncit de Domnul Isus, nu este o tradiție creștină. Botezul reprezintă o schimbare a destinației noastre de la moarte către viața veșnică. S-a adresat Bisericii cu îndemn la pocăință:

„*Este posibil ca această zi să fie ultima când ne vom întâlni în acest loc, ascultând mesajul Evangheliei. Pocăiți-vă, credeți în Isus, primiți mântuirea pentru salvarea sufletelor voastre. Acesta este mesajul din această seară*”.

Cel ce a făcut pământul,
Cel ce a stat bătut în cuie,
A murit și a înviat.
El, ce pe om la creat.

Dar ridică-ți astăzi glasul
Pe nume tu poți să-L strigi
EL știe ce vrei să-i zici.

Biserica Penticostală Tabor

RECUPERAREA ȘI RESTAURAREA LUI PETRU

„A treia oară i-a zis Isus: Simone, fiul lui Iona, Mă iubești? Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: Mă iubești? Și I-a răspuns: Doamne, Tu toate le știi, știi că Te iubesc. Isus i-a zis: Paște oile Mele!”

Păstor Ioan Bușan - Perth

Învierea Domnului Isus a fost și continuă să fie evenimentul menit să aducă pace, bucurie și speranță în viețile acelor care-și lipesc inimile de El. Arătarea de la *Marea Tiberiadei* este menită să ne reamintească astăzi, după ce multe secole au trecut de la această întâmplare, că pentru cel care-L cunoaște pe Domnul Isus nimic nu este impersonal. Au fost acolo șapte dintre ucenicii Lui a căror experiență cu El a fost nemijlocită. L-au văzut, L-au auzit, L-au ascultat și au fost întăriți în crezul lor.

Mai mult decât atât, cu Domnul Isus nimic nu este ne semnificativ. Ei erau pe țărm obosiți și flămânzi... Se chinuseră toată noaptea, dar fără folos. Isus știa toate lucrurile acestea, le cunoștea nevoile și era pregătit să le împlinească. Era pe țărm, îi aștepta și dorea să-i facă să înțeleagă ce le spusese altădată: *„Căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).*

Dorea să-i facă să înțeleagă că experiența și măiestria nu sunt totul în viața de credință, că ceea ce contează cu adevărat este ascultarea. Uneori binecuvântările pot fi așa aproape de noi, *„...în partea dreaptă” (Ioan 21:6)*, și le putem rata prin ignoranță sau neascultare.

Acolo, la *Marea Tiberiadei*, cei șapte au înțeles că El face incredibilul credibil, nevăzutul îl face văzut și imposibilul posibil. Dintre toți, Petru a înțeles cel mai bine lucrurile acestea trecând prin procesul restaurării și-al recuperării din starea în care a ajuns după lepădarea de Domnul Isus.

I. PETRU TREBUIA SĂ ȘTIE CĂ FALIMENTUL LUI NU ÎNSEMNA SFÂRȘITUL LUI

1. Afirmațiile și acțiunile anterioare nu prevesteau falimentul lui Petru prin lepădarea de Domnul Isus.

În Ioan 13:37 el afirmă: *„Doamne”* I-a zis Petru *„de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viața pentru Tine”*. Apoi în Matei 26:33 spune *„Chiar dacă toți ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi în Tine o pricină de poticnire.”*, iar în versetul 35 *„Chiar dacă ar trebui să mor cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.”*

În grădina Ghetsimani a fost gata să-L apere pe Domnul cu sabia (Ioan 18:10), apoi a avut curajul să meargă după Domnul Isus și după ce a fost prins și dus la judecată (Ioan 18:15-16). Toată realitatea aceasta ne avertizează că începuturile frumoase, promițătoare, nu sunt garanții pentru sfârșituri binecuvântate.

2. Lepădarea lui Petru s-a datorat în totalitate lui.

Chiar dacă Petru s-a considerat suficient de brav și de curajos ca să-L urmeze pe Isus, dar... *„de departe”* (Matei 26:58), până în curtea marelui preot, la cuvintele unei slujitoare care părea că-l recunoaște ca fiind în cercul *Galileeanului*, el se leapădă de trei ori de Acesta. N-a fost nici cu ceilalți ucenici care s-au împrăștiat, și nici cu Ioan, care era în sala de judecată... și așa a ajuns să se încălzească la focul străinilor, unde *„s-a ars”* rău.

3. Și totuși... *„spuneți-i... și lui Petru”*; (Marcu 16:7).

Acestea au fost cuvintele îngerului la vestirea învierii acolo în grădina mormântului. Petru continua să fie în atenția Lui Isus. Petru a plâns cu amar după lepădarea lui și Domnul știa lucrul acesta și mai știa că aceluia căruia i se iartă mult, iubește mult. De aceea vestea învierii trebuia să ajungă și la el din partea Celui pe care știa că L-a dezamăgit.

Niciun eșec sau faliment din viața noastră nu trebuie lăsat să ne determine destinul final. El ar trebui să constituie o motivație nouă pentru perseverență în atingerea scopurilor frumoase pe care le avem.

II. FALIMENTUL RECUNOSCUT ERA DECISIV PENTRU RESTAURAREA LUI

1. Era un obstacol între Domnul Isus și Petru care trebuia înlăturat.

Petru încă se simțea vinovat de trădarea lui, deși *„a plâns cu amar”* la cântatul cocoșului și s-a căit și i-a părut rău. Domnul Isus cunoștea inima lui și dorea să-i confirme iertarea și să-l facă să înțeleagă că doar dedicarea totală pentru El îi poate lua frustrările și-l poate face folositor lucrării la care a fost chemat.

2. Falimentul lui Petru a pornit din dragostea lui superficială pentru Domnul Isus. Doar așa se poate explica întrebarea adresată de Domnul Isus lui Petru și repetată de trei ori. Răspunsul acestuia a treia oară *„Tu toate le știi, știi că te iubesc.”* constituie momentul în care Domnul Isus îl vede pe Petru prăbușit în inima lui și gata pentru un început nou. De aceea îi spune *„paște oile mele” (Ioan 21:17)*, adică hrănește, îngrijește, asumă-ți responsabilitatea conducerii și a călăuzirii.

3. Doar dragostea adevărată pentru Isus îl califică pe Petru pentru o slujire autentică.

Proclamațiile anterioare, dorințele bune, sabia scoasă din teacă nu i-au fost de folos. Doar iertarea primită de la Domnul Isus l-a făcut să se simtă obligat, responsabil, conform principiului care afirmă că privilegiul iertării naște responsabilitatea slujirii.

Iertarea primită și dragostea pentru Domnul Isus este menită să ne facă responsabili în slujirea Împărăției. Care ne sunt responsabilitățile asumate ca urmare a statutului de oameni înviați împreună cu Cristos?

III. A FOST FALIMENT, A FOST POCĂINȚĂ... ȘI A FOST ȘI UN NOU ÎNCEPUT

N-aș vrea să fiu înțeleș greșit. Falimentul nu este obligatoriu pentru nimeni spre a putea fi slujitor. Despre Ioan, Andrei, Filip sau alții dintre cei care l-au urmat și slujit pe Domnul Isus nu se spune că au eșuat în credința lor. De obicei falimentul apare în viața celor mândri, a celor care au impresia că le știu pe toate... Prin faliment, după ce sunt înfrânți, ajung să se frângă ei înșiși prin pocăință, ajungând la concluzia că Domnul le știe pe toate.

1. Nu există însărcinare din partea lui Dumnezeu fără curățire prealabilă și iertare.

Pentru profetul Isaia, de exemplu, intrarea în slujbă a fost precedată de experiența avută la vremea închinării în templu. Atunci a fost vremea descoperirii, a curățirii și mai apoi a misiunii primite (Isaia 6:5-6)

2. Și nu există iertare fără pocăință (I Ioan 1:9).

Curățirea lui Isaia a început după ce, văzând puțin din slava Lui Dumnezeu descoperită, a spus: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate...” (Isaia 6:5).

Petru mai întâi „a plâns cu amar” (Luca 22:62). După aceea, pe mare, când Ioan a spus că Cel înviat era pe țărni, Petru a alergat la El (Ioan 21:7). Mai târziu „s-a întristat” și s-a frânt... „Doamne, Tu toate le știi...” (Ioan 21:17).

3. Pentru oricine poate fi un nou început, dar în termenii stabiliți de Domnul.

Un nou început nu înseamnă continuarea în starea de dinainte, cu eventuale „cosmetizări” care să ascundă vechile metehne, ci pocăință adevărată, zdrobirea propriei neprihăniri.

Dacă-l privim pe apostolul Petru putem înțelege că un nou început se pornește prin pocăință adâncă, reală, prin căința pentru prejudicii aduse lui Dumnezeu și semenilor prin vorbă și faptă, prin renunțarea la încăpățânarea de a fi așa cum suntem.

Pentru apostolul Petru acest întretit „te iubesc” spus Domnului Isus a însemnat proclamarea dedicării lui totale pentru El și slujba încredințată, o dedicare ce-l va trimite la cruce peste vreo douăzeci de ani.

Despre Iuliu Cezar se spune că deoarece a dorit toată dedicarea soldaților săi, la debarcarea pe coastele britanice a poruncit incendierea tuturor corăbiilor. S-ar putea să ne ardă corăbiile una câte una și să ne întrebăm de ce. Răspunsul ni-l oferă Petru prin experiența lui. Domnul Isus vrea dedicarea noastră completă, vrea inima noastră în întregime, vrea să-L iubim cu tot sufletul.

Dedicarea, credințioșia pentru Cristos, este o realitate care moare în societatea noastră și de aceea viața noastră, chemată să fie altfel, este menită să facă diferența în vremurile acestea. Acesta este motivul pentru care nimeni n-ar trebui să îngăduie ca falimentele să le determine destinul final. Oricine se află într-o astfel de situație poate avea un nou început cu Domnul Isus prin pocăință reală, așa ca apostolul Petru.

Aceasta va aduce cu sine dragostea pentru Cristos și dedicarea pe care El o așteaptă.

NORUL IZBĂVITOR

Păstor Daniel Branzei, 14 Martie, 2020

„Moise s-a apropiat de norul în care era Dumnezeu” (Exod 20:21).

Dumnezeu continuă să aibă tainele Sale – ascunse de „cei înțelepți și pricepuți” (Luca 10:21).

Nu te teme de aceste lucruri necunoscute, ci mulțumește-te să accepți lucrurile pe care nu poți să le înțelegi și să aștepți cu răbdare. La timpul potrivit El îți va descoperi comorile necunoscutului – bogățiile gloriei tainelor. Recunoaște că taina este doar vâlul care acoperă fața lui Dumnezeu.

Nu te teme să intri în norul care coboară asupra vieții tale, pentru că Dumnezeu este în el. Și partea cealaltă strălucește de gloria Lui. „Nu vă mirați de încercarea de foc din mijlocul vostru, care a venit peste voi ca să vă încerce, ca de ceva ciudat, care a dat peste voi; dimpotrivă, bucurați-vă, întrucât aveți parte de patimile lui Cristos”. (1 Petru 4:12-13).

Când te simți cel mai părăsit și cel mai singur, Dumnezeu este aproape. El este în norul cel mai gros. Croiește-ți drum înainte prin întuneric fără să dai înapoi, știind că la adăpostul norului te așteaptă Dumnezeu.

CE NE SPUNE CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DESPRE SCHIMBAREA SEXULUI?

Daniela Ion, Avocat, Perth, WA

În Australia, ca și în alte țării dezvoltate ale lumii, medicii și unii părinți se confruntă cu o creștere alarmantă a copiilor care doresc să-și schimbe genul.

Anul trecut, în luna august, Ministrul Federal al Sănătății, Greg Hunt, a solicitat Colegiului Regal al Medicilor Australasieni (*The Royal Australasian College of Physicians*) sfaturi despre cum să tratezi disforia de gen la copii și adolescenți.

CE ESTE DISFORIA DE GEN?

Asociația Americană de Psihiatrie consideră disforia de gen „un conflict între sexul fizic sau atribuit al unei persoane și sexul cu care se identifică”. Cu alte cuvinte, disforia de gen este suferința care poate apărea atunci când sexul biologic și identitatea de gen a unei persoane nu se aliniază. The Royal Children’s Hospital din Melbourne menționează pe site-ul său că aproximativ 1,2% dintre elevii australieni (aproximativ 45 000 de copii) sunt considerați a fi identificați drept „transgender” (disforia de gen).

CARE ESTE PROCEDURA LEGALA PENTRU TRATAREA DISFORIEI DE GEN?

În Australia, pentru ca un copil să înceapă un astfel de tratament, descris ca „tratamentul din stadiul al doilea pentru disforia de gen”, trebuie să obțină mai întâi o autorizație de la Family Court prin intermediul ordinelor făcute. Primul pas este determinarea dacă copilul este „competent Gillick”. Un copil „competent Gillick” este cel care a obținut o „înțelegere și inteligență suficiente pentru a-i permite acestuia să înțeleagă pe deplin ceea ce îi este propus”. Autorizarea Curții nu este necesară dacă copilul este „competent Gillick” și, în aceste condiții, decizia este lăsată în sarcina copilului. Cu toate acestea, chiar dacă copilul este considerat „Gillick competent”, este necesar ca Family Court să facă o declarație în acest sens, deoarece Curtea stabilește dacă un

copil/adolescent este *Gillick competent* și nu medicii care-l tratează.

În cazul în care Curtea stabilește că un copil/adolescent nu este competent *Gillick*, atunci este necesar să se obțină un ordin care să autorizeze copilul să urmeze un tratament în stadiul al doilea în conformitate cu *Articolul 67ZC* din *Legea Familiei*.

CE NE SPUNE BIBLIA DESPRE SCHIMBAREA SEXULUI?

În Geneza 1:27, Biblia ne spune că „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut”.

Împăratul David, prin Duhul Sfânt a spus în Psalmul 139:13-16: „Tu mi-ai întocmit răunchii, Tu m-ai țesut în pântecele mamei mele: Te laud că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrările

Tale și ce bine vede sufletul meu lucrul acesta! Trupul meu nu era ascuns de Tine, când am fost făcut într-un loc tainic, țesut în chip ciudat, ca în adâncimile pământului. Când nu eram decât un plod fără chip, ochii Tăi mă vedeau; și în cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna din ele”.

În concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu, schimbarea sexului nu înseamnă nimic altceva decât revolta creaturii împotriva Creatorului. Când omul îl ignoră pe Dumnezeu, nu mai este interesat de ceea ce spune Scriptura: „Oare n-ai citit că Ziditorul, de la început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască...?” (*Matei 19:4*). În Deuteronom 22:5 este scris ca „Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeului tău”. Din acest verset înțelegem că purtarea hainelor destinate pentru persoanele de sex opus este o urâciune înaintea Domnului.

În concluzie, schimbarea sexului este calea omului care nu vrea să asculte de Dumnezeu, încălcând astfel autoritatea Lui.

lubiți cititori, vă propun să ne rugăm împreună pentru cei 45.000 de copii/adolescenți, ca Bunul Dumnezeu să le dea **vindecare** și prin har **salvare**.

ISUS DIN NAZARET, ÎMPĂRATUL IUDEILOR

Ludwig Schneider

J H W H

Cuvintele inscripției de pe cruce au fost scrise în limba ebraică, greacă și latină, pentru ca toată lumea să le poată înțelege. Iudeii însă, au citit textul evreiesc. În ebraică cuvintele sunt:

JESHUA HANOZRI WUMELECH HAIEHUDIM

Jeshua Hanozri = Isus Nazarineanul
Wumelech = împărat
Haiehudim = al iudeilor

Pe vremea aceea era obiceiul, care a rămas și astăzi, ca din fiecare propoziție cărturarii să ia prima literă a fiecărui cuvânt, pentru a forma un nou sens. Adeseori, acest obicei a făcut dificilă traducerea Bibliei. Iată cum, la un moment dat, au apărut pe cruce inițialele evreiești ale inscripției:

Jeshua Hanozri Wumelech Haiehudim.

Rezultatul însă nu a fost **I. N. R. I.** pe care *Roegger* îl interpretează „*In Nirwana Ruh Ich*” (În Nirvana mă odihnesc). Inițialele acestei inscripții ebraice redau numele nespuse de sfânt al lui Dumnezeu. Cel mai sfânt nume, pe care evreii nu cutează să-l pronunțe și pe care-l transcriu „*Hašem*” sau „*Adonai*”.

Cel mai sfânt nume, a fost țintuit pe lemnul de blestem: **JHWH.**

Joseph Flavius, un contemporan al distrugerii Templului, a scris că, uneori, pentru sărbătoarea Paștelui, veneau la Ierusalim aproximativ două milioane de evrei din toate semenițele și colțurile Israelului, aducând cu ei mieii la Templu. *Flavius*, unul dintre cei mai buni istorici ai timpului, descrie în amănunțime acest lucru:

„*La Sărbătoarea Paștelui vin familii din Betania, casa săracilor, unde a trăit și Lazăr, și fiecare aduce mielul de Paști. Pe acest mielușel, fără cusur, cel mai sănătos și mai frumos din turma lor, îl duc cu multă grijă, ca să nu i se întâmple nimic pe drum. Ei vin și din Betleem, trec în pelerinaj pe lângă fântâna lui David și pe lângă mormântul Rahelei, merg spre Ierusalim și fiecare își păzește mielul de Paști. Vin și din nord, trec în pelerinaj pe la mormântul profetului Samuel. Ei sosesc din toate părțile Israelului și fiecare familie își aduce mielul de Paști.*”

Apoi, în Ierusalim se strâng o mulțime de oameni și toți au cu ei mielul de Paști. De ce? - Termenul *Pesah* înseamnă:

„*Îngerul morții a trecut pe lângă mine*”. Era vremea când copiii lui *Israel* încă erau sclavi în *Egipt*. Atunci au înjunghiat mieii de Paști și au uns cu sângele lor ușorii și pragul de sus al ușilor caselor lor, pentru ca îngerul morții să treacă pe lângă ei. Desigur că au și tremurat în locuințele lor, întrebându-se mereu: „*Tată, ai uns sângele pe ușă, n-ai uitat nimic?*”. Le era teamă că îngerul morții ar fi putut intra deodată în locuința lor. Ei auzeau cum țipetele deveneau tot mai puternice și cum apoi se domoleau din nou. „*Pesah - îngerul morții a trecut pe lângă noi!*”. Astfel, capii de familie aduceau în fiecare an mielul de Paști la *Ierusalim*, pentru că știau că: „*Acest miel moare pentru păcatele noastre!*”. Înainte de a-l aduce în *Templu*, ei atârnavă de gâtul acestui miel o placă pe care scria numele familiei respective. După aceea mielul era trimis la moarte.

Dacă știm acest lucru, să ne amintim de *Ioan Botezătorul* la *Jordan*. La el veniseră bogați și săraci, critici și entuziaști, conservatori și reformiști, curioși și ascultători, simpatizanți și împotriviți. Dintr-o dată însă, toți aceștia nu l-au mai interesat. El privește deasupra capetelor tuturor și spune: „*Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!*” (*Ioan 1:21*).

Iată de ce și Dumnezeu, Părintele lumii, și-a pus, acolo pe cruce, Numele - Numele Lui cei Sfânt - pe care niciun evreu nu cutează să-l pronunțe, întrucât acest Miel - „*Iată Mielul lui Dumnezeu*” și-a vărsat sângele pentru întreaga lume.

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*” (*Ioan 3:16*).

MAI ESTE MULT DIN NOAPTE?

Mihai Șărbu (1951 - 2017)

**„Străjerule, cât mai este din noapte?” „Străjerule, mai este mult din noapte?”.
Străjerul răspunde: „Vine dimineața, și este tot noapte” (Isaia 21:11-12).
„Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua” (Rom.13:12).**

Noaptea reprezintă „intervalul de timp cuprins între apusul Soarelui și răsăritul lui, când este întuneric”. Din punct de vedere spiritual și moral este o vreme caracterizată prin „lipsă de cultură, de civilizație, stare de înapoiere. Sufletește se manifestă printr-o stare de tristețe, de suferință morală, de apăsare.” (DEX). Nimic bun nu se prea întâmplă noaptea. Este timpul durerilor și suferinței. Este vremea când duhurile rele se mișcă în voie, hoții și răufăcătorii acționează, iar păcatul se bea ca apa. Ca și la Las Vegas unde noaptea este zi iar ziua este noapte.

Dar noaptea se întâmplă și altfel de lucruri: „Isus a petrecut toată noaptea în rugăciune” (Luca 6:12), iar în Vechiul Testament sfinții se bucurau în Templu: „Bindecuvântați pe Domnul, toți robii Domnului, care stați noaptea în Casa Domnului!” (Ps.134:1). Timpul de noapte este asociat și cu revenirea Domnului Isus. Cele zece fecioare așteptau Mirele care a venit „la miezul nopții” (Matei 25:6). Privind la acest eveniment, oamenii sunt interesați să știe când se va întoarce Fiul lui Dumnezeu și întreabă adesea: „Cât mai este din noapte?, Mai este mult din noapte?” (Isaia 21:11). Cine este abilitat să răspundă corect la aceste întrebări? Oamenii au scenariile lor; Dumnezeu are răspunsul Lui. Iată care este el:

1. VINE DIMINEAȚA

Aceasta este cea mai extraordinară veste pentru copiii lui Dumnezeu. Însă contrar acestei afirmații observăm zilnic că întunericul se îngroașă tot mai mult. Era postmodernă este aproape total lipsită de Dumnezeu. Oamenii și-au luat soarta în mâinile lor și se afundă în mizerie și păcat. Lumea este scăpată de sub control și plutește în derivă. Și totuși anunțul străjerului rămâne valabil: „Vine dimineața!” (Isaia 21:11). Realizând în ce împrejurări ne aflăm, Apostolul Pavel ne atrage atenția că: „Este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut” (Rom.13:11). Asta s-a întâmplat cu peste două mii de ani în urmă. Dar vă întreb: unde ne aflăm în anul acesta? Astăzi un lucru este cert: „Noaptea aproape a trecut, se apropie ziua”. Iar mesajul continuă să ne atenționeze: „Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.” (1 Tesaloniceni: 5:5-6). Bine, dar ce să facem?: „Îmbrăcați-vă în Domnul Isus Cristos!” (Rom.13:14) ne spune Cuvântul. Ce clar și ce direct! Numai trăind așa vom fi prezenți și vom asista la „Răsăritul Soarelui!”.

Societatea, istoria, natura, cosmosul, Israelul și Biserica – toate strigă că se apropie dimineața. Asta ar trebui să se vadă și să se audă și în viața ta! Ce zici? Trăiești în așa fel încât cei din jur să vadă că-L aștepti pe Domnul Isus? Gândește-te bine! Te iubesc și sunt gelos deoarece țin morțiș să fim împreună în Cer. Te provoc să meditezi și să cânti din toată inima ta împreună cu mine imnul bucuriei gândind la momentul:

„Când trâmbița Domnului va anunța judecata
Și dimineața cea frumoasă-a veni,
Iar cei răscumpărați l-acei liman s-or aduna,
Când se citește numele, acolo-i fi!”.

Aleluiaaaaa! Vine Domnul! Răsare Soarele și se apropie dimineața! Sus privirea! Izbăvirea este la ușă!

(continuare în ediția următoare)

sursa: <https://www.newliferomanianchurch.com/>

BANII SUNT O SLUGĂ BUNĂ SAU UN STĂPÂN TERIBIL

ADRIAN BUZGĂU,
Maranata Melbourne

Trăim în Australia unde majoritatea au suficienți bani ca să ducă o viață confortabilă. În această țară în medie venitul disponibil pe anul 2017-2018 pe săptămână este de \$1,062AU după statisticile date la www.abs.gov.au. Pe de altă parte pentru un pensionar care trăiește singur în Australia pensia este de aproximativ \$466 pe săptămână, din care este destul de greu de trăit având în vedere cheltuielile necesare. În comparație cu România salariul mediu pe lună este de 1,253RON sau aproximativ \$450AU. Interesant este că dacă se face schimbul valutar, salariul mediu din România este aproximativ egal cu pensia unui pensionar în Australia. Vreau să arăt totuși cum, deși trăim bine în Australia, banii pe care-i avem de cheltuială trebuie să fie mereu verificați pentru ca să nu cheltuim mai mult decât trebuie. Banii pot fi o slugă bună dacă sunt verificați regulat, ori pot fi un stăpân nemilos dacă ignorăm verificarea regulată a cheltuielilor.

În Australia, unde sunt unii oameni foarte bogați, totuși sunt mulți oameni care abia pot acoperi cheltuielile și au nevoie ca să fie ajutați, să fie administratori mai buni. Suntem prea grăbiți să spunem oamenilor că sunt iubitori de bani și că sunt nemulțumiți, dar prea puțin ne interesează să-i învățăm cum să fie mai buni administratori. Biblia spune clar „Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: «Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.»” (Evrei 13:5). Cred că una din

probleme este că nu verificăm destul de regulat unde cheltuim banii. O altă problemă este că nu avem un buget și cheltuim ușor mai mult decât avem.

Biblia ne spune să ne facem socoteala cheltuielilor, și se pare că de multe ori suntem falimentari la acest detaliu. „Căci cine dintre voi, dacă vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească?” (Luca 14:28). Vreau să spun că socoteala cheltuielilor se face în foarte multe situații, nu doar la construcția unei investiții.

VREAU SĂ PREZINT CÂTEVA SITUAȚII:

* **Un student** a cumpărat un telefon mobil cu un plan de \$30/lună. A trecut un an și au apărut alte planuri noi, deci și alte opțiuni, dar el nu a mai verificat dacă există o altă variantă pentru mobil. După mai mult timp a aflat că prietenul lui are și el un mobil dar prietenul lui plătește doar \$10/lună. Își dă seama că de fapt el a plătit \$240/an mai mult decât prietenul lui și acum caută un plan mai ieftin.

* **Un pensionar** a avut credit card la care plătea \$350/an. Atunci când a primit credit cadul a fost o decizie bună și a fost folositor, însă cu trecerea anilor nu a mai verificat dacă există o altă variantă. Într-o zi, povestind altora că are prea multe cheltuieli, a aflat că de fapt sunt alte variante de credit pentru care nu se plătește nimic. Pensionarul s-a interesat unde poate schimba credit cardul cu o altă variantă care nu plătește nimic și a reușit să reducă din cheltuieli. Din lipsă de informare uneori nu putem lua decizii mai bune.

* **O familie** se decide să-și cumpere o casă și împrumută de la o bancă în Australia suma de \$600,000AU. Se mută în casă și se bucură câțiva ani de această decizie făcută. Ratele la bancă se schimbă, dar fiecare este ocupat cu lucrul lui și nu verifică dacă sunt variante mai bune. După câțiva ani, din întâmplare, discută cu prietenii lor,

care și ei au cumpărat o casă și descoperă că prietenii lor plătesc o rată cu 0.5% mai puțin decât ei pentru un împrumut asemănător de la o altă bancă. După ce au făcut calculele, descoperă că ei au plătit \$3,000/an mai mult decât ar trebui să plătească și se decid să-și schimbe banca. Transferul la altă bancă costă \$2000, dar în acest caz tot se merită pentru că dobânda este cu 0.5% mai mică. Suntem administratori buni dacă verificăm regulat modul cum ne cheltuim banii; cu cât este cheltuiala mai mare, cu atât trebuie verificată mai regulat. Dacă nu verificăm deloc cum cheltuim banii, ei pot devenii un stăpân teribil de rău, așa cum se vede și în cazul acesta.

* **O familie tânără** are o fetiță și mama trebuie să stea acasă să îngrijească de copil. Mama fetiței era profesoară și salariul combinat al familiei s-a redus considerabil în această perioadă. Au mai fost cheltuieli suplimentare neprevăzute, mașina s-a stricat și a trebuit reparată, au fost cumpărături în plus pentru copil, frigiderul s-a stricat, și fiindcă nu au avut un buget, au cheltuit cu credit card luni la rând mai mult decât salariul le permitea. Au început să împrumute bani extra prin credit card și nu au putut plăti la timp în fiecare lună. Împrumutul la bancă a devenit prea mare și nu mai puteau plăti. Banca a cerut ca să plătească din urmă sau vor fi forțați să-și vândă casa. Soția încearcă să rezolve situația, dar sunt păreri contradictorii cu soțul și această situație pune presiune enormă asupra relațiilor din familie, și sunt în pragul divorțului.

Aceste situații pot fi rezolvate, este important să avem un sprijin de la cei pe care-i cunoaștem, dar în mijlocul mulțimii uneori luptăm singuri cu propriile noastre probleme. Dacă este cineva în Australia care vrea ajutor cum să fie un administrator mai bun al cheltuielilor, există consultanți financiari care vă pot ajuta.

Dacă nu aveți pe nimeni și doriți ajutor, vă rog să-mi scrieți pe adresa de email AdrianBuzgau@gmail.com

OCHII

Păstor Adrian Tișe, SUA

„De aceea, frați sfinți, care aveți parte de chemarea cerească, ațintiți-vă privirile la Apostolul și Marele Preot al mărturisirii noastre, adică Isus.” (Evrei 3:1).

Fiecare dintre noi avem responsabilități. Una dintre aceste responsabilități este: „Ațintiți-vă privirile la Isus...”. Dumnezeu ne-a binecuvântat cu ochi. Sunt 500 de referințe în Biblie despre ochi, ceea ce înseamnă că ochii sunt importanți. Să ne uităm puțin la sănătatea ochilor. Ca să ne putem aținti privirea la Isus trebuie ca ochii noștri să fie sănătoși, trebuie să fie îngrijiți. Sunt câteva boli de ochi asupra cărora aș vrea să ne concentrăm.

MIOPIA - este prima boală de ochi despre care aș vrea să vorbesc, este cea mai comună boală de ochi. Această boală ne obligă să purtăm ochelari. Cine suferă de această boală nu poate vedea bine la distanță, dar vezi bine doar de aproape.

În *Evrei 11:26* citim că Moise „socotea ocară lui Cristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire”. Unde era această răsplătire? Departe, dar Moise avea ochii spre această răsplătire care avea să vină. Moise nu a văzut bine doar de aproape. Moise a văzut răsplătirea departe, *nu aici, nu acum*. Sunt mulți oameni care se uită doar la *acum*, ei nu văd în viitor și aceasta este o boală a ochilor spirituali care este foarte dăunătoare. Trăiesc pentru *acum*. *Acum* să-ți meargă bine, acum să te descurci, nu contează ce va fi mâine, nu contează ce va fi în viitor.

Este o problemă foarte mare: miopia la pocăiți! Vezi bine numai în ziua de astăzi, dar răsplata

noastră e în viitor. Din nou ne uităm la aceste versete: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu.

Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.” (Evrei 12:2,3).

Domnul a răbdător suferința pentru că știa ce-l era pus înainte, El cunoștea viitorul. Acum și aici nu a fost un episod plăcut pentru Domnul, acum avea să fie disprețuit, urât și scuipat, acum avea să fie crucificat. Dar El a privit înainte la bucuria care urma să vină. Domnul Isus nu a fost miop, a văzut bine și aproape și la depărtare.

În versetul trei suntem avertizați că dacă nu vedem bine în viitor, o să cădem de oboseală, o să ne

pierdem inima. Vorbind spiritual, există posibilitate să îți pierzi inima dacă nu vezi bine la depărtare, acolo unde ne așteaptă răsplata.

Majoritate durerilor de cap vin din felul în care ne focalizăm vederea: nu vezi bine, te doare capul. Spiritual este la fel. Când nu ai ochii ațintiți la Isus, începi să ai dureri de cap. Citim în *Evrei 13:14* „Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare.”. Aici este o căutare spirituală, nu vorbim de orașul în care trăim, ci de unul în viitor. Să nu fim miopi, să trăim doar acum, pentru aici, să privim la ceea ce ne așteaptă în viitor. Biblia vorbește așa de mult despre lumea viitoare, comorile viitoare. Să privim la ele cu încredere și să nu ne concentrăm pe situația noastră financiară de acum, să ne strângem comori pentru viitor.

Miopia este contagioasă, molipsitoare. Această boală se transmite, mai ales, de la părinți la copii. Din punct de vedere medical este, în general, o boală ereditară. Spiritual este exact la fel. Dacă tata nu vede bine în viitor, nici copilul nu va vedea. Dacă mama se focalizează doar pentru aici și acum, la fel va face și fata ei. Noi, ca părinți, avem datoria să avem privirile clare în ceea ce privește viitorul, pentru ca să-i putem conduce pe cei care vin după noi pe urmele Domnului Isus Cristos.

Vom continua în edițiile următoare cu alte câteva boli care afectează ochii, descrise în termeni spirituali de păstorul Adrian Tișe (N.R.).

BINECUVÂNTARE SAU RĂSPĂTIRE...?

Aneta Oprănescu

„Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la Locul Lui cel Sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului...”

Într-o zi cu soare afară, o zi însorită și în sufletul meu, îi mulțumeam lui Dumnezeu pentru binecuvântările Lui și le enumeram una câte una, cu bucurie, iar ființa mea era tot mai exaltată. În toată exuberanța mea, o șoaptă de departe mă întrebă: „Ce este mai important pentru tine, binecuvântarea sau Acela care dă binecuvântările?”.

Atunci am revenit la realitate și flacăra exaltării s-a stins. Mi-am amintit cum în urmă cu câteva săptămâni nici nu mai știam cât de însorită era ziua afară pentru că în sufletul meu totul era înnorat. Disperarea și neputința lacrimilor îmi inundau ființa.

Meditând și analizându-mi starea - că eram în închinare și mulțumire - era bine. Dar desfătarea și bucuria pe care le simțeam erau îndreptate și izvorâte din binecuvântările enumerate. Atunci am înțeles sensul și scopul șoaptei plină de dragoste și blândețe. Dacă era o zi însorită și lumină în sufletul meu, cauza nu erau binecuvântările primite, ci Domnul, iar dacă mai vin nori și furtuni nu trebuie să disper, căci El a promis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.” (Evrei 135b).

Cu mulți ani în urmă, la începutul umblării mele cu Domnul Isus, la o seară de părtășie, am cerut un pahar cu apă pe care l-am primit în grabă cu mențiunea: „...oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata” (Matei 10:42). Din prisosul inimii mele înnoită și plină de dragoste pentru Domnul, am întrebat cu naivitate: „Și dacă nu primim răsplată, îl mai iubim, îl mai urmăm?”.

Această constatare mi-a îndreptat mulțumirile către Moștenirea și Binecuvântarea noastră Cea foarte mare - Domnul Isus, care ne-a iertat, ne-a mântuit, ne-a curățit și a declarat: „Voi sunteți sarea pământului”, și „Voi sunteți lumina lumii” (Matei 5:13,14), atribute pe care Le-a transmis ucenicilor săi, până în zilele noastre. Apoi, prin puterea Duhului Sfânt, ne-a dat și daruri prin care să putem lucra: „dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor” (Galateni 5:22, 23).

Și astfel ușile se deschid, lăsând să intre binecuvântările (nu răsplățile) care ne sunt puse la îndemână ca să putem trăi prin credință în această lume o viață de belșug spiritual și material: Biserici vii, misiuni pentru ajutorarea văduvei, orfanului, străinului. El ne binecuvântează cu familii iubitoare, cu frați și surori în toată lumea, case și locuri de muncă....

În lume, la încheierea unui an, oamenii recapitulează și își fac un bilanț al vieții, și se uită cu speranță la noul an, cu planuri și rezoluții noi. Noi, pocăiții, avem acces la cruce, unde Domnul Isus, prin jertfa Sa, a desființat prăpastia dintre om și Dumnezeu. El ne-a împăcat cu Tatăl și astfel ne-a dat dreptul să fim copii ai lui Dumnezeu, dăruindu-ne o viață nouă și o moștenire veșnică, nestrăicicioasă.

În încheiere aș dori, iubiiți, scumpi și neprețuiți frați și surori, cu ocazia Paștelui în anul 2020, să vă fac invitația să ne întâlnim la crucea Domnului Isus și să-l mulțumim că El este Căpetenia și desăvârșirea credinței noastre, răsplata cea foarte mare, Domnul Vieții, stânca veacurilor, El este Cel care ne-a dat, ne dă și ne va da toate binecuvântările.

Cristos a înviat!

Adevărat a înviat!

AN EASTER MESSAGE FROM FRANKLIN GRAHAM

<https://thecove.org/>

On the Saturday after Jesus was crucified, His followers must have felt utterly defeated. Meanwhile, the Pharisees felt they had silenced a critic, the Romans felt they had quashed a rebellion, and the governor had washed his hands of the whole affair.

Then Sunday morning dawned, the gravestone was rolled away, and history was turned inside out. The news—**Jesus is alive!**—was almost too good to be true. Yet it was undeniably true. So true that His disciples dedicated the rest of their lives to telling the whole world the Good News about Jesus Christ. On the cross, He died for our sins. In the tomb, He defeated death. Nowhere else in this sin-sick world can we find such everlasting hope.

Modern medicine is wonderful—almost miraculous sometimes—but doctors will never defeat death. Now, some of us may live to be a hundred or more. Every day we have on this earth is a gift from God, but ultimately everyone has to be prepared to face death and judgement. Through the triumph of the cross and resurrection, Jesus has already dealt with both of those.

Unfortunately, multitudes of people who do not know Jesus as their Lord and Savior are putting their hopes in the wrong places. In the secular West, we put our confidence in government and science. We define security in terms of money in the bank.

Globally, billions of people blindly follow religions that will never lead them to eternal life. In Egypt, a powerful group called the Muslim Brotherhood has a creed that says, *“Islam is the solution.”* Muslims believe Jesus was a great prophet, but they do not believe He was crucified or resurrected.

Without that faith, their solution is completely futile. Apart from Christ, men everywhere are separated and alienated from God, without hope in this world or the next. The Apostle Paul wrote, “There is none righteous, not even one” (Romans 3:10). Jesus’ resurrection changes everything. Faith in Christ’s work on the cross brings forgiveness of sin and imputes God’s righteousness to us. Lost, sinful man is reconciled to God.

Just listen to Paul, who was brutally opposed to the Gospel until he encountered the risen Christ on the road to Damascus. *“If Christ has not been raised,”* he wrote in 1 Corinthians 15:14, *“our preaching is useless and so is your faith.”*

The resurrection assures Christians that we don’t have to fear the grave. *“When you were dead in your sins... God made you alive with Christ.”* (Colossians 2:13).

THE GOOD NEWS

As Christians, our great task is to obey the command to tell the whole world about Christ crucified, buried, yet risen again. My prayer for you during this season of the year, when we meditate on our Savior’s great sacrifice for us on the cross, is that you will be filled with great peace and hope, because *“He is risen!”* That is the Good News.

Billy Graham

PRĂJITURĂ STRACCIATELLA CU PIERSICI

INGREDIENTE (Formă 20x22 cm)

9 jumătăți piersici în sirop
225 g. făină SRF
50 g. amidon de porumb
125 g. zahăr + 40 g. zahăr
185 g. unt (temp. camerei)
3 ouă medii
100 ml. lapte + 3 linguri lapte
60 g. boboșe de ciocolată neagră
35 g. cacao
1 plic zahăr vanilat
un vârf de cuțit cu sare

MOD DE PREPARARE

Într-o sită încăpătoare punem la scurs jumătățile de piersică. Punem în robot făina, amidonul, 125 g. zahăr, untul moale, ouăle, 100 ml. lapte, zahărul vanilat și sarea. Acționăm robotul, la viteză medie și mixăm cca. 1 minut sau până când obținem un aluat perfect omogen.

Împărțim aluatul în două porții egale. Într-una dintre porții adăugăm boboșele de ciocolată și amestecăm bine. În porția de aluat rămasă, adăugăm cacao, 40 g. zahăr și 3 linguri de lapte. Le amestecăm până la omogenizare. Tapetăm forma cu unt și hârtie de copt și o umplem, alternând ambele tipuri de aluat. Cum facem mai exact? Punem o lingură plină cu aluat alb în tavă, iar lângă el punem o lingură plină cu aluat cu cacao. Procedăm în acest fel până când acoperim toată suprafața tăvii cu aluat alb și negru. Nivelăm cu grijă aluatul și așezăm pe deasupra lui jumătățile de piersică bine scurse.

Coacem prăjitura în cuptorul preîncălzit la 180°C, pentru 20-25 minute. Facem testul cu scobitoarea înainte de a o scoate din cuptor. O scoatem din cuptor, o lășăm câteva minute să se răcească în tavă, apoi o scoatem și o așezăm pe un grătar. După ce s-a răcit, o pudrăm cu zahăr pudră vanilat, o tăiem în cuburi și o servim.

Poftă bună

Biserica Baptistă Perth, WA

Australia, beautiful Perth, a blessed reunion after... 30 years with friends from my home town Church (Brăila). We all take different paths in life, but no matter where we go, we take a little of each other everywhere!
Geta Popa Facebook

APRILIE 2020

ANIVERSARE LA BISERICA BAPTISTĂ HARUL, MELBOURNE.

Păstorul Dorel Brîndaș și sora Mihaela - 10 ani de slujire!

